

MŪSŲ LIETUVA

NR 15 (1289) XXV. 1973 M. BALANDIS - ABRIL 12 D. 60 C. kv.
Rua Juatindiba, 20 - Caixa Postal 4421 - São Paulo, ESP. Telefone: 273-0338

Plačiajame Pasaulyje

IZRAELIO KERŠTAS

Arabų teroristai bal. 9 dieną Kipro atoje dinamitu sprogdino Izraelio ambasadoriaus rezidenciją ir bandė pagriebti EL AL (Izraelio) lėktuvą. Teroristai atvyko prie ambasadoriaus rezidencijos samdytu aubomobiliu. Vienas jų, išejęs iš mašinos ir bėgdamas nuėjo prie ambasadoriaus durų dinamitą ir tuoj grįžo prie mašinos. Sargas karys tai pastebėjo, pradėjo šaudyti užpuolikus. Tie atsisaukė. Sprogęs dinamitas apgadino namus. Trys teroristai suimti, vienas sunaikinti sužeistas.

LĒKTUVĄ PASIGRIEBT BANDĖ po nepasisekusio atentato prieš ambasadorių. Dviem automobiliais atvykę teroristai prakirpo saugumo tvorą, įsiveržė aerodroman, kur stovėjo Izraelio lėktuvas. Tai pastebėjo vienas karys ir tuojau pradėjo šaudyti revolveriu. Po kelių šūvių jis įbėgo lėktuvan, pačiupo kulkosvaidį ir pažėrė kulky krušą teroristus. Tris jų nukovė, dar ketetą suėmė.

Balandžio 10-os dienos rytą Izraelio komandos užpuolė arabų teroristų centrus prie Beiruto ir Sidono miestų. Pagal Libano oficialų pranešimą, izraelitai nukovė Kamal Aduane, vieną pačių žymiausių arabų teroristų vadų. Dingo ir kitas žymus jų vadas Abu Jusuf. Nežinia, ar jis nukautas, ar paimtas nelaisvėn. Beiruto policija pranešė, jog esą net 40 nukautų arabų.

Kas atsitiko prie Sidono miesto, rašant šį pranešimą dar nebuvo žinoma.

ANGLIJA, Londonas

Anglija išvarė du Sov. Rusijos diplomatus: Juri Čelpanov ir Gennadi Michailov. Jiedu apkaltinti, kad Kubos ambasadoje bandė suorganizuoti šnipų tinklą Anglijai šnipinėti.

ROMA

Šv. Tėvas priėmė pasikalbėti Pietų Vietnamo prezidentą Thieu. Kalbėjęsi visą valandą Tuo metu Romoje minima kėlė triukšmą, protestuodama, kam popiežius priėmė Thieu. Thieu yra katalikas, bet jam prikiša, kad jo valdžia kankinanti politinius priešus, žudanti ir k... Bet dar neseniai popiežius sutiko Š. Vietnamo, t.y. komunistų prezidentą ir niekas neprotestavo, nors jo valdžia tikrai žiauriai kankina net karo nelaisvius, kaip pasipasakojo grįžę.

Ši Verbu sekmadienį katalikiškasis-kriščiūniškasis pasaulis pradeda Didžiąją arba Šventąją savaitę, minėdamas paskutines dieviškojo Išganytojo dienas, kančios ir mirties dienas šioje žemėje. Tikinčiam žmogui tai yra didžioji dieviškosios mirties atšaukimo diena, ir drauge šurpus liudijimas, kokas bausis dalykas yra nuodėmė Dievo akyse. Tos dienos yra ir šviesios vilties bei gilios paguodos dienos, nes primena, jog Dievas net mirštančiam latru atleidžia, kai tas nuoširdžiai kreipėsi į jį prisipažindamas esąs kaltas, ir prašydamas dovanoti.

Vyresnioji mūsų tautiečių karta dar atsimenama, su kokia pagarba bei rimtimi Lietuvo apvaisčiūdavo Didžiosios Savaitės dienas. Užsidarydavo ir kinai, ir teatras. Nutildavo dainos. Žmonės mielai atlikdavo re-

kinai, ir teatras. Nutildavo dainos. Žmonės mielai dalyvaudavo rekolekcijose ir pamaldose. Ypač visi stengėsi ta proga atlikti bent metinę savo išpažintį ir priimti šv. Komuniją. D. Savaitė buvo nuoširdžios maldos ir susitelkimo savaitė. Ar ta gražų savo paprotį palaikysim šiemet savo šeimose Brazilijoje?

Tas paveikslas lietuvių menininko mums byloja: „Aš miriau už tavę“

Is „Laiškai Lietuviams“

Tikinčiųjų persekiojimas ok. Lietuvoje

MOLĖTŲ RAJONAS

TSRS Ministrų Tarybos Pirmininkui
LTSR Molėtų raj.
Stirnių parapijos tikinčiųjų

PAREIŠKIMAS

Spaudoje nuolat pasirodo skaitytųjų signalai dėl įvairių trūkumų kultūriname ir buitiniame aptarnavime, į kuriuos tarybinė valdžia visada atsiliepia. Religiniam gyvenime, mes, tikintieji, nuolat patiriame ne tik trūkumus, bet ir varžymus. Mums, tikintiesiems, negalint dėl tų varžymų pasisakyti spaudoje ir tuo pačiu tylint, gali susidaryti įspūdis, kad mes tų varžymų ir neįaučiame. Todėl mes kreipiamės į Jus, Ministrų Tarybos Pirmininke.

Religija netikinčiam žmogui atrodo visiškai bevertis, ar net žalingas dalykas, o mums, tikintiesiems, ji yra svarbus dalykas, Religijos praktikavimo varžymai mums yra skaudesni, nei medžiaginės skriaudos.

Religijai praktikuoti yra būtini, kunigai. Kadangi valdžia apriboja kandidatų priėmimą į Kunigų seminariją, tai išvengtina kelis kartus mažiau, negu jų kasmet numiršta. Jau kelios parapijos neturi savo kunigo ir dėl to nukentia tūkstančiai tikinčiųjų religiniame gyvenime. Nepaisant kunigų trūkumo, vis daugiau kunigų yra baudžiami kalėjimu, už tai, kad tėvų prašomi, bažnyčioje vaikus mokyti tikėjimo tiesų. Praeitais metais (1970

m). rugsėjo mėn. buvo nuteistas kalėti Molėtų raj. Dubingių klebonas Antanas Šeškevičius, o š.m. lapkričio mėn. nuteisti dar du kiti vyskupijų kunigai, ir atlikusiam savo bausmę kun. A.Šeškevičiui neleidžiama dirbti parapijoje.

Remdamiesi tarybine Konstitucija, garantuojančia sąžinės laisvę, mes prašome, kad minėti religijos laisvės pažeidimai būtų atitaisyti ir ateityje nepasikartotų, būtent:

1. Leisti dirbti parapijoje kun. A.Šeškevičiui.
2. Paleisti iš kalėjimo nuteistus kunigus.
3. Netrukdyti kunigams bažnyčioje vaikus mokyti tikėjimo tiesų.
4. Netrukdyti Kunigų seminarijos vadovybei priimti mokyti visus norinčius tapti kunigais.

Tikimės, kad tarybinė valdžia laikysis savo Konstitucijos ir mūsų prašymus patenkins.

1972 m. sausis.

Šį pareiškimą pasirašė 190 tikinčiųjų ir 1972 m. balandžio mėn. pradžioje pasiuntė TSRS Ministrų Tarybos Pirmininkui. Atsakymai gauti prieš pareiškimo pridėtas adresas:

Lietuvos TSR Molėtų raj.
Stirnių pašt. Mindūnų kaimas
Jonas Lipeika

(Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronika Nr.2) (ELTA)

ZARASŲ RAJONAS 1971 m.

1971.XII.17 į Avilių aštuonmetę mokyklą pamokų metu atvyko Zarasų raj. prokuratūros tardytojas Bezusparis ir milicijos leitenantas Bagdonavičius.

Mokytojų kambaryje po vieną buvo ištardyti mokiniai: Bakūtis, Razmanavičiūtė ir dvi seserys Jezerkaitės dėl rengimosi Pirmajai Komunijai 1971 m. vasarą. Mokiniais buvo pateikti klausimai, ar klebonas mokė? Kiek laiko mokė? ar davė klebonas katekizmą? ar davė maldaknygę? ką klebonas kalbėdavo?

Vaikai buvo tardomi maždaug po valandą laiko; paleidžiant turėjo pasirašyti surašytą protokolą. Atėjęs į klasę Batutis visą pamoką praverkė.

Į fizikos kabinetą buvo sukviesti kiti vaikai, o tardytojas ant lentos užrašė: „Zarasų rajono prokurorui“. Vaikai turėjo parašyti kiek kartų ėjo pas kleboną, kas ir kaip juos mokė tikėjimo. Po rašteliais turėjo pasirašyti. Tardytojas išsivežė 18-os vaikučių raštiškus liudijimus. Vaikai tardymo buvo sukrėsti ir kai kurie net verkdami sugrįžo į namus. Sulaukusi verkiančios dukrelės, pas direktorių atėjo Pupeikienė reikšdama nerimą, kodėl vaikai dėl Pirmos Komunijos be tėvų žinios yra tardomi. Kitą dieną pas direktorių atvyko Mažeikienė, skųsdamasi, kad vaikas dėl išgąščio nakty šokas net iš miego.

Gruodžio 20 dieną moterys nuvyko

į Zarasų prokuratūrą pareikšti protestą kad vaikai be tėvų nebūtų tardomi, nes jie iš baimės rašo, ką tardytojas liepia. Prokurorui moterys įteikė raštišką protestą. Paskui jas visas prokuroras ištardytojas apklausinėjo.

Tuo metu, kai moteris tardė prokuratūroje, vaikai, budint mokytojus, nepabėgtų, vėl buvo tardomi dėl Pirmos Komunijos.

Kai kurios motinos, nesulaukdamos grįžtančių po pamokų vaikų, atsiskubino į mokyklą. Per jėgą įsiveržusios į kabinetą jos rado savo tardomus vaikus. Kabinete dar buvo milicininkas ir vienas mokytojas. Po stalų užmaskuotas sėdėjo magnetofonas. Pareiškusios protestą, kad be jų žinios vaikai yra tardomi ir per dieną laikomi nevalgę, motinos pasiėmė savo vaikus ir išsivedė į namus. Ta proga buvo paleisti ir neapklaustieji vaikai išvykdami prokuratūros darbuotojai pažadėjo dar atvykti...

Tėvai, susitikę direktorių, smarkiai užsipuolė, kodėl jų vaikai yra tardomi, gąsdinami, kad net naktimis nemiega, dreba pamatę kokią nors mašiną – gal vėl atvažiuoja tardytojas.

Kaip gaila, kad 8–10 metų vaikeliai yra dėl Pirmos Komunijos tardomi, tarsi būtų kokie vagys ar chuliganai.

Dėl neaiškių priežasčių baudžiamoji byla Avilių klebonui kun. B. Antanaičiui nebuvo iškelta. (L.K.B. Kronika, nr 2) (ELTA)

LIETUVIAI PASAULY

JURGIS KUČINSKAS

buvusis Lietuvos konsulas Argentinoje, sulaukęs 94 metų amžiaus, mirė Argentinoje, savo viloje Las Jarillas ir palaidotas šalia savo žmonos dailininkės Onos Čraugelytės-Kučinskienės, Kordobos provincijoje.

Vasario pradžioje Los Angeles lietuvių pravedė politinių studijų savaitgalį kuriame buvo išdiskutuotos šios temos: Jaunimas laisvės kovoje. Tarybinės teorijos raida, Lietuvių Bendruomenė Lietuvos laisvinimo darbe, Bendravimas su pavergtų kraštų Išeivijos misija.

Rugpjūčio-rugsėjo mėnesiais ruošiamas sportininkų išvyka iš JAV-bių į Europą. Rengėjai – Šiaurės Amerikos lietuvių fizinio auklėjimo ir sporto sąjunga.

New Yorko ateitininkai kovo mėnesį suruošė jaunųjų menininkų parodą, kurios dalyvių amžius ribotas 30-timi metais.

Šių metų Europos lietuviškųjų studijų XIX savaitė įvyks liepos 17-23 dienomis Rottenburge. Ją globoja Vokietijos Lietuvių Bendruomenė. Paskaitos bus: dr. A.Rukša „Nūdieninės Lietuvos švietimo problemos, kun. R.Krasauskas, „Katalikų Bažnyčios vaidmuo ir būklė Lietuvoje ir Lenkijoje, dr. O.Vyšniauskienė „Lenkijos lietuvių gyvenimas“, kun. L. Budrecko „Juozo Naujalo muzikinė veikla“, kun. B.Liubinas – „Vokietijos LB istorinė apžvalga, kun.P.Rabikauskas—, dr.Zenono Ivinskio darbai,“ kun. J.Jūraitis – „Tautiškumo ir religijos santykis“, dr.J.Norkaitis—, „Pirmoji Lietuvos respublikos konstitucija, R.Garbačiauskaitė – „Sportas, tauta, individas, dr. K.Čeginskas „Laisvės kovos paskaita Lietuvoje.“ Kalbėtojai yra iš Vo-

kietijos, Italijos, Švedijos, Šveicarijos, JAV. Numatyti ir koncertai.

Los Angeles LB jaunimo sekcija surengė jaunimo meno parodą, kurioje dalyvavo 14 jaunų menininkų.

Pasaulio Lietuvių Katalikų bendrija įsteigė metinę \$500 premiją visuomenininkui, kuris savo veikla pasitarnauja lietuvių ir krikščioniškosios kultūros idealų skiepijimui lietuviuose.

Lietuvos atgimimo sąjūdžio Čikagos skyrius paskelbė dramų konkursą (\$1.000) Romo Kalantos tragiškam su sideginimui įamžinti.

Lituanistikos institutas Čikagoje išrinko naują prezidiumą: dr. Jurgis Gimbutis, Vladas Kulbokas, dr. Aleksandras Plateris, dr. Tomas Remeikis ir Simas Sužiedėlis.

Tarptautinis literatūros žurnalas „Books Abroad“, leidžiamas JAV-se Oklahomos universitete, recenzavo tris lietuvių autorių knygas. Žurnalą redaguoja estas prof. Ivar Ivask.

Dr. J. Balys ruošia antrąjį „Lietuvių dainos Amerikoje“ tomą, skirtą lyrinėms papročiams ir metinių švenčių dainoms.

Šv. Kazimiero lituanistinę mokyklą Clevelande lanko ne tik 131 mokinys, bet ir nelietuvės kai kurių vaikų motinos, norinčios išmokyti lietuviškai. Mokiūniū yra atvykstančių net 100 kilometrų

į savaitines pambkas.

Hobaro lietuvių sporto klubas „Perkūnas“ laimėjo Tasmanijos salos krepšinio A grupės čempionatą.

Australijos skautai minėjo savo veiklos 25-tias metines.

JAV LB Švietimo tarybos narys Leonas Raslavičius lankėsi Romoje pas Tėvus Saleziečius, tarėsi dėl švietimo leidinių spausdinimo

Lietuvos vyriausybės choras Čikagoje išleido plokštelę „Vai iškite dainos“

Birželio 9-11 dienomis bus Baltiečių studijų II konferencija Haesselby plyje prie Stockholmo, Švedijoje, dalinai su valstybės parama. Ruošia Baltų Institutas.

XXII metinę „Draugo“ romano premiją laimėjo Aloyzas Baronas už veikalą „Abraomas ir sūnus“. Rašytojas 1961 metais pirmą kartą laimėjo tą pačią premiją, 1000 dol. sumą.

Inž. Juozas Danys, dirbęs Kanados susisiekimo ministerijoje, pastatė 22švyturius šv. Lauryno upeje per paskutiniuosius 15 metų, ir apie ledų jėgų veikimą skaitė paskaitą tarptautiniame simpoziume Leningrade.

Koelne, Vokietijoje, jau nuo 1946 metų veikia lietuvių moterų klubas, užsiima socialine veikla ir šalpa.

Negestanti ugnis

Kitataučiai, kurie iš arčiau pažįsta mūsų gyvenimą, neretai pastebi, kad lietuviai turi savyje įsidėmėtiną pasiryžimą išlikti tautiniu požiūriu betkokiose sąlygose. Mums patiems sunku save vertinti. Kartais, kasdienio gyvenimo dulkių paveikti, lyg pradeda abejoti tos dvasinės vertybės turėjimu. Bet užaina audra, išnešioja dulkes, ir mūsų lietuviškos dvasios gelmėje rusenanti negestanti tautinė ugnis prasiveržia — kartais stipriau, kartais silpniau, o kartais ir tokia didele liepsna, kuri nužaiduoja per visą pasaulį. Pavyzdžių turime tiek praeityje, tiek dabartyje.

Štai praėjusiam šimtmečiui, kai Lietuva, anot Baranausko, "buvo ir tamsi ir juoda", kai sulenkėjusi inteligentija nuėjo pas svetimtaučius, — tautos išnykimo pavojus atrodė toks didelis ir realus, kad net vokiečiai mokslininkai pradėjo užrašinėti mūsų kalbos ir dainų pavyzdžius, kaip mokslui brangius žūstančios tautos turtus. Bet tautinė mūsų ugnis tebebuvo gyva. Ir kai rusas okupantas pertempė stygą, paliesdamas ne tik tautinius, bet ir religinius lietuvių jausmus, — užsiliepsnojo Kražių skerdynės, nuaidėjusios per visą pasaulį. Su ginkluotais caro kazokais kovėsi beginklis ir mažamokslis lietuvis kaimietis, kurio vienintelis ginklas buvo jo tautinė ir religinė dvasios stiprybė.

Kitas pavyzdys iš naujosios istorijos — nepriklausomos Lietuvos tragedijos metų. Kai raudonieji tankai riedėjo Lietuvos laukais, kai didieji mūsų užsienio "globėjai" nepanoro ištiesti pagalbos rankos ir paliko mus savo likimui, atrodė, kad viskas, ką statėme, viskas, kuo tikėjome, sugriuvo kaip kortų namelis. Tačiau viskas nesugriuvo, nes tai buvo ne kortų namelis, o stiprus nepriklausomybės laikais išaugęs pasiryžimas laisvai gyventi. To pasiryžimo vedami, susibūrė partizanai. Pasaulio galiūnai, greitai viską pirkti ir parduoti, neišgirdo mirštančių miško kovotojų balso. Politinis kortų lošimas jiems pasirodė patogesnis. Bet lietuviškoji tautinė ugnis ir po partizanų tragedijos liko nesunaikinta. Partizanai mirė, bet jų uždegtas laisvės žiburys pasiekė širdis tų, kurie partizanų kovų laikotarpyje tebebuvo vaikai. Praėjo eilė metų, ir tas žiburys suliepsnojo Kalantos ugnimi. Suliepsnojo tiek stipriai, kad ši kartą jį pamatė ir pasaulio didieji.

Taip, Lietuva nemirė nei anoje, nei šioje Atlanto pusėje. Anoje pusėje lietuviybė, kaip tas žiemkenčio grūdas, kantriai laukia, sušalusioje žemėje paslėpęs gyvybę. Laukia ateinančio pavasario: "Išeinančio rudens dienas praleisim, kartu kentėsime žiemos speigus, kartu ir vėl pakilsime, kai žemė naujam gyvenimui atbus". Tai okupuoto lietuvių žodis žiemkenčio grūdai, žodis, pasakytas slaptoje dabartinės Lietuvos poezijoje.

Šioje Atlanto pusėje gyvenimo dulkes taip pat stipriai slopinti lietuviškąją ugnį. Čia trūksta vėjo, trūksta andros. Vindėlto toji ugnis tebėra. Ji glūdi motinoje, mokančioje savo vaiką pirma lietuviškai, o paskui angliškai. Ji rusena tėve, savaitgaliais vežiojančiame vaikus į lietuviškąją mokyklą ir organizacijų susirinkimus. Ji yra gyva rašytojuose, menininkuose, visuomenės veikėjuose, mokytojuose, skiriančiuose savo brangaus poilsio valandas lietuviškai kūrybai ir veiklai. Ji dvelkia jaunime, kuris buriasi į lietuviškus junginius, diskutuoja, šoka ir lietuviškai dainuoja.

Lietuviškoji ugnis tebėra gyva. Ji degė daugelį šimtmečių įvairiose sąlygose, ji rusena ir dabar. O jeigu kaikur ją prislopino sunki nelemtis, nuovargis, svetima įtaka, tai Vasario šešioliktoji teikia progą iš naujo ryžtis ir duoti lietuviškajai ugniai daugiau gaivaus oro bei naujo vėjo. Sustiprėjusi visų širdyse tautinė ugnis nušvies kelią ir į naują Lietuvos nepriklausomybę.

A. Rinkūnas

VEIKLOS SEKMĖ PRIKLAUSO NUO VISŲ

Reikia paramos ir bendruomenei

BRONIUS NAINYS

Išėjimo veiklos vertinimo skalėje politinis darbas visuomet sto vėjo pirmoje vietoje, nes juo yra siekiama atgauti okupuotai Lietuvai nepriklausomybę. Nors visi supranta, kad laisvei iškovoti pirmasis vaidmuo priklauso pačiam kraštui, bet svarbiu

veiksniu reikia laikyti ir išėjimą. Politinis darbas išėjimoje yra dirbamas nuo pat pirmos okupacijos dienos ir jame dalyvauja daugumas laisvojo pasaulio lietuvių. Vieni į tą darbą yra įsijungę aktyviais darbininkais, kiti jį paremia lėšomis, o dar kiti bent geru

žodžiu.

Politiniai veiksniai

Šiuo metu lietuviško politinio darbo lauke aktyviai trisiasi jau nebe vienas organizuotas junginys. Lietuvos laisvinimo darbą dirba VLIK'as, Lietuvių Bendruomenė, ALT'a, Lietuvos Laisvės komitetas, BALTUN'as, Jaunimo žygis už tikėjimo laisvę, Rezoliucijų komitetas, Amerikos politikams, visuomenininkams ir spaudos žmonėms laiškus nuolat rašo Lietuvos Vyčiai. Nuolat ką nors dirba ir eilė išėjimo politinių bei resistencinių grupių. Skubiems reikalams, kaip Kudirkos ar Brazinskų, atsiradus, susiorganizuoja specialūs komitetai. Žymesnių išėjimo kultūrinių įvykių progomis irgi yra įvykdomi kai kurie politiniai uždaviniai, kaip JAV prezidento žmonės atsilankymas tautinių šokių šventėje ar parašų rinkimas jaunimo peticijoms jų kongresų metu.

Politis darbas, reikalauja ne tik darbininkų, bet ir lėšų. Didele dalimi nuo lėšų priklauso ir to darbo sėkmingumas. Vienos organizacijos, dirbdamos siauresniu mastu ir vykdydamos ne taip brangiai atseinančius uždavinius, išlaidas pajėgia pasidengti iš savo turimų išteklių, kitos, atliekančios stambesnius darbus, yra priverstos lėšų prašyti iš visuomenės. Dažnai tos lėšos yra telkiamos atsiradus reikalui, bet paprastai pagal nusistovėjusį paprotį Lietuvos laisvinimo reikalams visuomenė yra prašoma savo auką atiduoti minint Lietuvos nepriklausomybės šventę. Nors Vasario 16 proga yra surenkama didžiausia suma, skirta politiniams uždaviniams vykdyti, tačiau viso politinio darbo išlaidų tos lėšos nepadengia. Viena, kad jų yra surenkama per mažai, antra, kad ne visiems darbams jos yra naudojamos, nes ne visi politinį darbą dirba junginiai prie jų prieina. Prieš keletą metų tos lėšos suplaukdavo išimtinai tik į vienos organizacijos išdą, dabar Vasario 16 proga aukų gauna ir kiti veiksniai.

Atlikti darbai

Vienas tokių veiksmų yra ir Lietuvių Bendruomenė, kuri, be sistemiskai gerai atliekamo lituanistinio švietimo ir kultūrinio darbo, sėkmingai dirba ir politiniame lauke. Per siaurį šio rašinio rėmai vusūs tuos darbus išvardinti, bet nors stambesniųjų paminėjimas sudarys tikresnį vaizdą.

1972 metų Vasario 16 minint, JAV LB centro valdyba išleido "The Violations of Human Rights in Soviet Occupied Lithu-

ania (A Report for 1971)". Trys tūkstančiai egzempliorių leidimo buvo išplatinta amerikiečių valdžios, spaudos ir radijo sluoksniuose. Panaši, bet stambesnė brošiūra bus išleista ir šiais metais. Tos pačios Vasario 16 proga JAV LB informacijos komisijos paruošta ir amerikiečių spaudoje išspausdinta medžiaga su Lietuvos reikalais supažindino apie 50 milijonų amerikiečių. Washingtono Senato rūmuose c.v. suruošė priėmimą mūsų reikalui palankiems politikams, senatoriams ir žurnalistams ir vėl sudarė progą Lietuvos vardą iškelti viešumoje.

Daug sumanumo ir energijos centro valdybos nariai parodė siekdami transliacijų lietuvių kalba Radio "Free Europe" ir "Radio Liberty" programose. Daug pastangų įdėjo vesdama akciją už tautybių kultūriniam reikalams remti įstatymo pravedimą.

Prieš religijos persekiojimą

Centro valdybos delegacijos lankėsi pas popiežiaus nuncijų Washingtone ir pas kardinolą J. Kroll Philadelphiaje, kur kėlė religijos persekiojimo okupuotoje Lietuvoje klausimus ir įteikė atitinkamus memorandumus. Greitai ir sumaniai reagavo į Baltijos valstybių nepripažinimo politikos pažeidimą, reikšdama Valsybės departamentui protestus dėl amerikiečių konsulo lankymosi Vilniuje ir kai kurių esminių pakeitimų politiniuose Amerikos žemėlapiuose. Darė žygių, kad būtų sustiprinti ir plačiau paskleisti Vasario 16 proga Valsybės departamento daromi Baltijos valstybių okupacijos nepripažinimo pareiškimai. Centro valdybos nariai lankėsi atitinkamoje JAV valdžios įstaigose, siekdami atidaryti lietuvių skyrių imigracijos muziejuje.

Savo judria veikla JAV Lietuvių Bendruomenė yra gerai žinoma JAV kongrese, senate, Baltijos valstybės departamente ir amerikiečių žinių agentūrose. Centro valdybos atstovai Washingtone asmeniškai susipažino su daugeliu įtakingų politikų, diplomatų ir žymių žmonių. Šiems metams LB centro valdyba yra suplanavusi dar didesnius darbus. Tarybos nutarimu jai pavesta įsteigti Lietuvos reikalų tarybą, kuri užsiims tik politinio pabūdžio darbais ir jos rūmuose veiks net keli skyriai. Ši nauja LB institucija į Lietuvos laisvinimo darbą sieks įjungti pajėgiausius išėjimo žmones, jaunesnius intelektualus bei mokslininkus ir stengsis vystyti savo veiklą profesiniam lygį.

Visas jėgas Lietuvos laisvei!

(Tęsinys iš praėjusio numerio)

Dvejopa konstitucija

Sekant posakiu "teisė yra valstybės pagrindas", tarybinė teisė stengiasi pilnutinai įteisinti ir įtvirtinti Lietuvoje tokią visuomeninę - valstybinę santvarką, kokia naudinga Maskvai. Nors TSR Sąjungos konstitucija numato, kad kiekviena sąjunginė respublika turi savo konstituciją bei leidžia kitus įstatymus, tačiau jau pačiame tekste numato, kad esant prieštaravimui tarp sąjunginių ir respublikinių įstatymų, turi būti taikomas sąjunginis. Praktiškai tokių prieštaravimų nebūna ir būti negali, nes visi įstatymai, priimti Lietuvoje, prieš priėmimą patvirtinami Maskvos. Tarybų Sąjungoje visoms teisės šakoms yra priimami įstatymai, vadinami "Pagrindais", kurie privalomi Lietuvai ir visoms respublikoms. Tik remiantis jais galima priimti savo pvz. baudžiamąjį ar civilinį kodeksus. Kodeksų ar įstatymų ruošimu dažniausiai užsiiminėja net ne teisininkai. Jie nurašinėja nuo Rusijos ruošiamų ar paruoštų įstatymų. Moksliniai ar praktiniai darbuotojai beveik neprileidžiami prie šio darbo. Jei formaliai ir suteikiama galimybė susipažinti, pasvarstyti, tai į jokiais pastabas nereaguojama.

Tačiau dar ir su taip "paruoštu" įstatymu važiuojama į Maskvą, kur gaunamas leidimas priimti. Tokie "lietuviški" įstatymai yra tvirtinami Lietuvos Aukščiausiosios Tarybos, kuri juos visada patvirtina. Per visą istoriją nebuvo atvejo, kad koks nors įstatymas, priimtas Aukšč. Tarybos prezidiumo ar pateiktas tiesiog sesijai, nebūtų patvirtintas.

Esant tokiai įstatymų priėmimo ir vykdymo tvarkai, neseniai įsteigta Lietuvos teisingumo ministerija iš esmės yra propagandos ministerija, nes jau jos pačios struktūra, veiklos principai ir suteiktos teisės rodo, kad teisingumo klausimai yra antraeiliai.

Respublikos "savarankiškumas"

TSRS konstitucija numato ir visą eilę kitų tariamojo savarankiškumo principų, kurie praktiškai jokiū būdu negali būti įgyvendinti. Pvz. Lietuva galinti turėti savo respublikinius ka-

ZIGMAS BUTKUS

rinius junginius, bet to visiškai nėra ir, kaip žinote, visa kariuomenė yra pavaldi TSRS gynybos ministerijai. TSRS teritorija suskirstyta karinėmis apygardomis, į kurių sudėtis įeina po kelias respublikas. Taipgi pasakyta, kad Lietuva gali užmegzti tiesioginius ryšius su užsienio valstybėmis, net pasikeisti diplomatinėmis, konsulinėmis atstovybėmis. Tačiau jau kitu įstatymu (1947. XII. 16 TSRS A. T. P. įsaku) nurodoma, kad betkoks santykių užmezgimas su užsienio įstaigomis galimas tik per TSRS užsienio reikalų ministeriją ir jai leidus. Tokiu būdu Lietuvos užsienio reikalų ministerija negali turėti jokios praktinės reikšmės ar savarankiškumo. Dėlto ši TSRS konstitucijos skelbiama teisė yra tik propagandinė.

Žodis "Lietuva" yra tiesiog išbraukiamas, ir mūsų tautiečiai užsienyje negali pasididžiuoti, kad pavergtojo krašto lietuviai atstovauja Lietuvai pvz. olimpinėse žaidynėse ar kituose tarptautiniuose renginiuose. Jie visur privalo dalyvauti su TSRS ženklais ir yra vadinami rusais.

Ekonominis gyvenimas

Kaip politinėje, taip ir ekonominėje srityje Lietuva neturi jokio savarankiškumo ir negali jo turėti. TSRS vyriausybė, skelbdama vis didėjančią šalies ekonominę galią, visą ekonominę vadovybę tvirtai laiko savo rankose. Lietuva, kaip ir kitos respublikos, negali spręsti savo ekonomijos klausimų.

Iki 1965 m. Lietuvos pramonėi vadovavo Liaudies Ūkio Taryba, kuri turėjo minimalų savarankiškumą. Šios tarybos vadovybė buvo lietuvių rankose. Tiesiogiai ji nepriklausė Maskvai, ir Lietuvos ekonomijos klausimus spręsdavo šiek tiek laisviau. Lietuvos LŪT tvarkėsi gerai: pradėjo sudarinėti ir vykdyti ūkines — prekybines sutartis su užsienio firmomis ir specialistais. Taip per trumpą laiką su Anglijos firmų pagalba buvo pastatyta Kaune viena stambiausių Europoje dirbtinio pluošto gamykla, Jonavos azotinių trąšų gamykla ir kitos. Apilamai, Lietuva daug kuo išsiskiria iš rusų bei kitų respublikų. Pvz. Lietuvos keliai yra geriau-

si Tarybų Sąjungoje. Garsėja puikūs architektūros pastatai, dailės kūriniai ir daugelis įvairiausių mokslo-technikos laimėjimų. O kiek darbštūs lietuviai galėtų pasiekti ir būtų pasiekę, jei ne sunki komunistinės Maskvos ranka, stabdanti betkokią pažangą tėvynėje, savanaudiškiems tikslams išnaudodama lietuvių liaudies laimėjimus! Propagandiniai pareigūnai, trimtuodami apie nacionalinės kultūros vystymą, tiesiog užvertė įvairiausiais priekaištais. Lietuvą, esą kam tautiniais motyvais buvo papuoštas Vilniaus "Neringos" viešbutis ir kavinė, kam restauruota garsioji Trakų pilis! Lietuvos senamiesčiams su gausiomis architektūrinių paminklų rekonstrukcijomis samoningai skiriama labai mažai lėšų.

Maskviniai varžtai

Liaudies Ūkio Tarybos 1965. X. 2 įstatymu buvo panaikintos ir įsteigtos vadinamosios sąjunginės - respublikinės ministerijos. Visas Lietuvos pramonės planavimas ir vadovavimas atsidūrė Maskvoje. Kaip žinote, dabartiniu metu siekiama vis didesnio pramonės centralizavimo ir, svarbiausia, užsimojama dar daugiau nublukinti tautines ribas. Dėlto Maskvos vadai kuria stambias ekonomines grupes, į kurių sudėtį įeis po kelias respublikas.

Nors Lietuvos pramonė pagamina geros, tarptautiniu mastu pripažintos produkcijos, kaip platus vartojimo prekių, lietuvių, patys gamintojai, jų nemažai, negauna ir pamato tik parodoje, televizijoje.

Sistemiškai didinamos išdirbio normos. Nustatomi dideli kiekvienam dirbančiajam planai. Tai apsunkina gauti tinkamą uždarbį vienos kurios kategorijos žmonėms, o tuo tarpu kitų kategorijų rankose, kaip pardavėjų, padavėjų, sandėlininkų ir visokių kitokių, galinčių uždirbti "rublį iš šalies", susikaupe kontrastingai didelės pinigų sumos. Nors pinigą uždirbti yra nepaprastai sunku, jį tinkamai panaudoti taip pat nėra kur: namo, automašinos nenupirksi. Labai trūksta ir kitų prekių. Patys tarybiniai ekonomistai apskaičiavo, kad valstybė gali patenkinti tik 40% pirkėjų poreikių. (Bus daugiau)

Sventasis Sostas pasiūlė sovietams, rašo Vokietijos „Die Zeit“ laikraštis, kad Rytų Prūsija būtų išimta iš naujos lenkų vyskupijos Ermlando jurisdikcijos ir kartu su Klaipėdos kraštu būtų prijungta prie Kauno vyskupijos.

Prel. L. Balkūno vadovaujama lietuvių delegacija Vatikano atstovui JAV-se mons. L. Raimondi įteikė memorandumą Lietuvos reikalui, kuriame prašoma paskelbti maldos dieną už Lietuvos bažnyčią, ir prašoma, kad katalikiškos valstybės Jungtinėse Tautose iškeltų Žmogaus teisių paneigimą Sov.Sąjungoje, Pa-našus raštas buvo pasiūstas ir iš V PALK

JAV kariuomenės majoras J. H. Loringier ruošia studiją apie Sov.Sąjungos apimtyje esančių tautų dalyvavimą Sovietų kariuomenėje.

„New York Times“ dienraštis New Yorke įdėjo vedamąjį vasario 16 d., kuriame rašo, „Tiesa, viltys atgauti baltų tautoms nepriklausomybę nėra labai šviesios. Tačiau Sovietų Sąjungos užpuolimas ir paglemžimas šių kadaise laisvų respublikų yra toks neteisės aktas, musikalimas, papildytas didelės valstybės prieš savo mažus kaimynus, kurio pasaulis niekad negali pamiršti“.

J. Sakalas

SEPTINTOJI

VIEŠPATIES GIESMĖ

Nejaugi, Viešpatie, tu
Būtum savo žmogui
Neidieges noro
Skleistis tavo gėrio
Žiedu iš nakties į ryto saulę?

Nejaugi mes galėjom
Bėgti nuo pavoju,
Leistis į kelionę
Be minties sugrįžti
Geresni, nei buvome išėję?

Tu uždegei saulėteki
Iš sutemų kerų prikelti
Žmogų savo amžinos kūrybos
Skraidančiu talkininku
Ir leidai įkvėpto žmogaus
Gilybių dvasios rūmus
Pavadint saulėtekio vardu.
Tu savo talkininkui žmogui
Geraširdis pats į talką atėjai.
Ir be aušros kelionėse
Jam švyturiu iškėlei savąjį
Zvaigždžių vainiką — tobulybę.

Brazilijos lietuaitė Valavičiūtė atsisveikina su Torontu po jaunimo kongreso Nuotr. S. Dabkaus

Naujame žurnale „The Journal of Indo-European Studies“ pasirodys dr. M. Gimbutienės straipsnis apie senosios Europos kultūrą.

Studentų Ateitininkų sąjunga išleido monografiją apie Jurgį Krasnicką, redaguota V. Liulevičiaus.

New Yorko lietuvių vardynas, turės lietuviškų parapijų, organizacijų profesionalų ir visuomenininkų antrašus bei telefonus, redaguojamas J. Kregždienės leidžiamas ALTos.

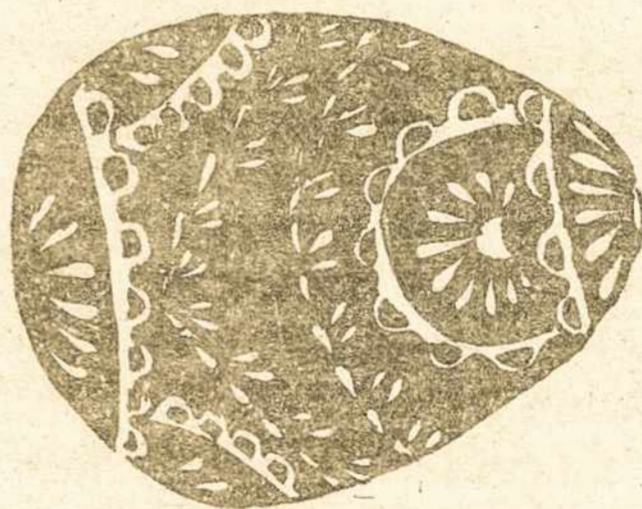
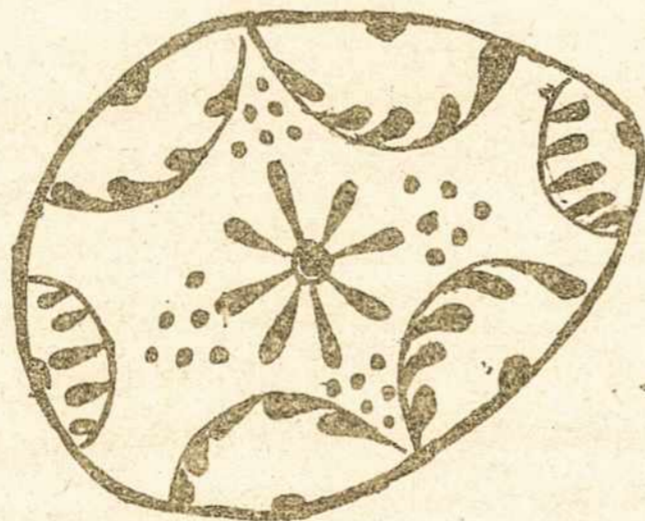
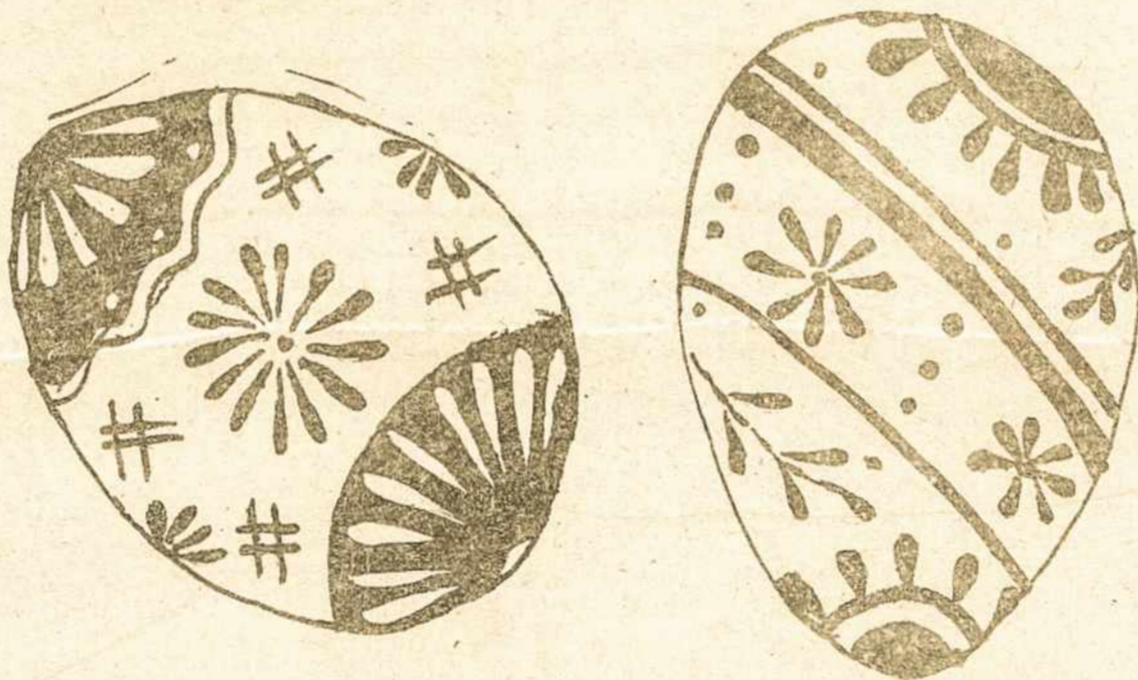
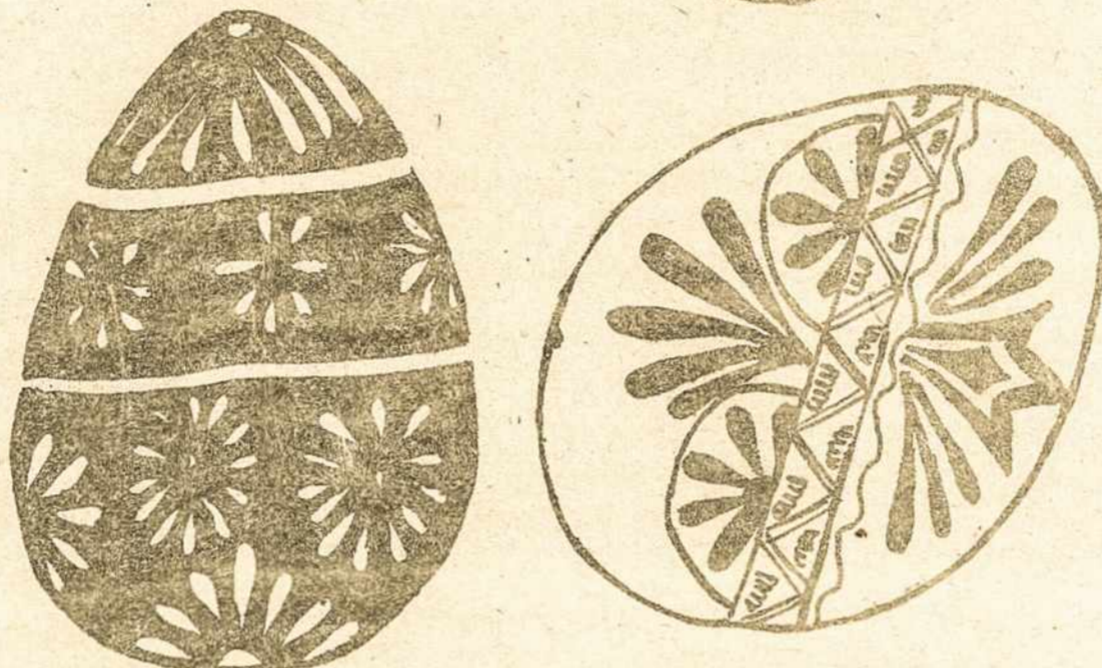
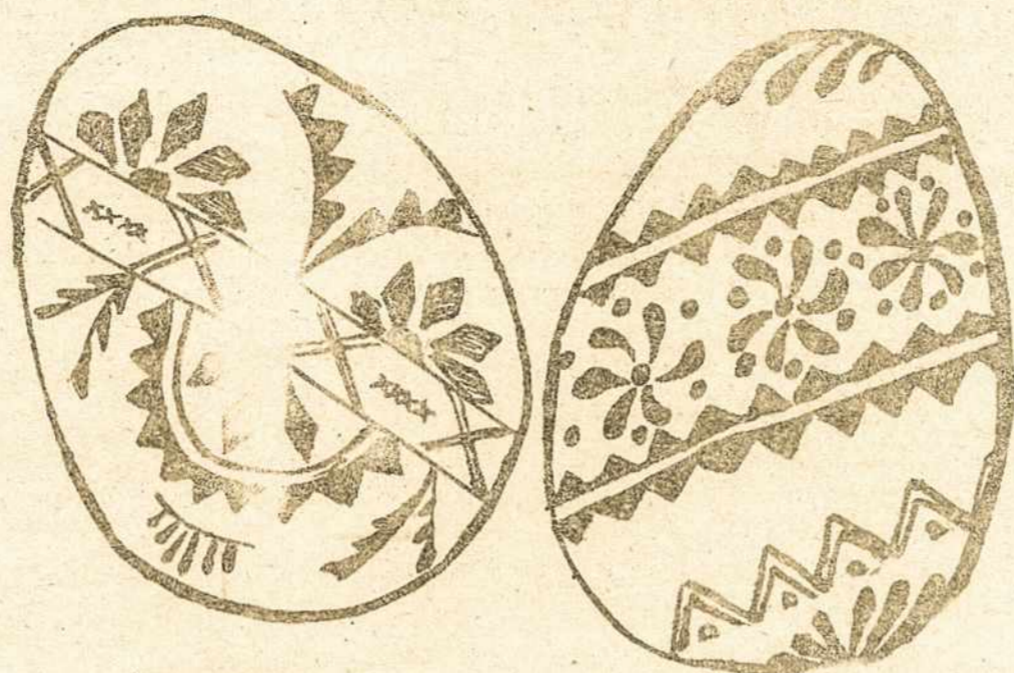
MARGUČIAI: (OVOS DE PÁSČOA)

MATERIAL USADO

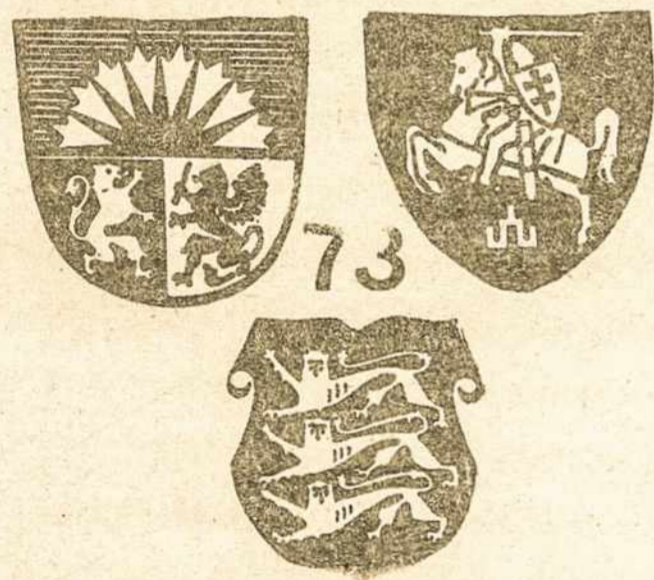
- 1- OVO COZIDO
- 2- TINTA ESPECIAL PARA OVOS
- 3- PARAFINA
- 4- PEDAÇO DE MADEIRA CILÍNDRICO (LAPIS) COM ALFINETE NA PONTA.

MODO DE FAZER

- 1- LEVAR A PARAFINA AO FOGO EM BANHO-MARIA, E SEMPRE CONSERVÁ-LA DERRETIDA.
- 2- MOLHAR O LAPIS ESPECIAL NA PARAFINA E FAZER OS DESENHOS DESEJADOS.
- 3- FEITO ISTO, COLOCAR OS OVOS NA TINTA, (QUALQUER CÔR ESCOLHIDA) DEIXAR ABSORVER.
- 4- AO SECAR A TINTA, DEVE-SE ESQUENTAR O OVO, E ENXUGAR A PARAFINA COM UM PANO.
- 5- PARA QUE FIQUE BRILHANTE, DEVE-SE UNTAR COM ÓLEO.

EXPOSIÇÃO DOS PAÍSES BALTICOS

PRAÇA ROOSEVELT - SÃO PAULO
LIEPOS 6 - 15 JULHU

JAUNYSTĒS AIDAS

INFORMAÇÕES

SEMANA SANTA

Do dia 14-4-73 ao dia 19-4-73 haverá um retiro para os jovens que queiram levar uma vida empenhada.

Local: Sítio (perto de São Roque) Km 23 da Raposo Tavares, oferecendo tais condições: piscina, campo de futebol, etc.

Partida: Dia 14-4 às 13:00 horas o pátio da Ramové. Chegada dia 19-4 às 14:00 hs. aproximadamente.

Levar consigo: sacos de dormir ou 2 (dois) ou mais cobertores (isso porque dormiremos em cabanas e o tempo agora não é favorável, faz muito frio.)

FINALIDADE DO RETIRO

Debates sobre os seguintes temas

- 1-Os jovens processam (conflitos das gerações)
- 2-Os jovens procuram (divertimentos, narcóticos, sexo, etc.)
- 3-Amizade autêntica, ainda existe?
- 4-Felicidade garantida, você a quer?

OBS: O retiro será de 5 (cinco) dias, sendo debatido um tema por dia

CONDIÇÕES DE PARTICIPAÇÃO

- 1. Idade: de 13 a 18 anos
- 2. Os participantes deverão manter os determinados horários (quanto ao processamento das atividades).

PRÉÇO

Cr\$ 50,00 (Cinquenta cruzeiros)

Cr\$ 15,00 (fim de semana sb, volta as 20 hs, 15-4-73.

ALGIMANTAS

VINCAS PIETARIS

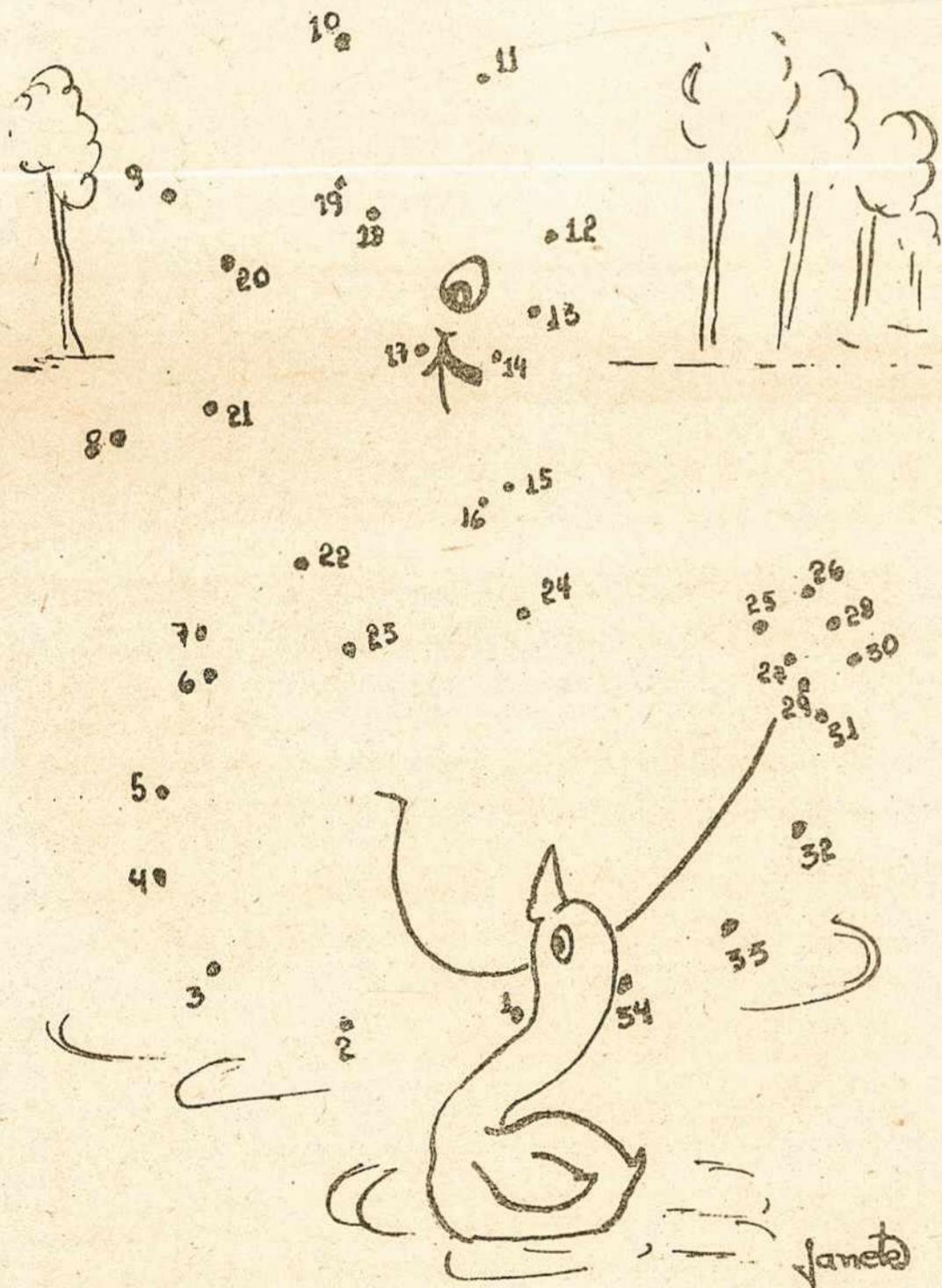
MŪSŲ LIETUVA Užlažiesiems

LIETUVIŲ TAUTOSAKA

- Vilkas — iš miško, vilkas
- į mišką.
- Kiškis visados nori būti, kur gimęs.
- Laukinė antis, namuose užaugusi, grįžta pas savąias.
- Iš gražiausios pievos varlė šoka į balą.
- Vilkas nepaliks sveikos avies.
- Lapė ir sapne vištas skaito.

Ištarkite greitai

Gerai vyrai geroj girioj girą gerė ir visi gerdami gyrė: gera gera girelė gera.

Lituanistinėj klasej
Mokinys parašė tokį rašinį apie karvę:

“Karvė yra naminis gyvulys žinduolis. Ji turi šešias puses: dešinę, kairę, dar vieną apačioje, kitą viršuje ir vieną priekyje, o kitą užpakaly. Karvė yra aptempta juocio oda ir viename gale turi dega, o kitame — kakta. Uodega reikalinga musėms nuvaikyti, o kakta, kad būtų kur ragus įsodinti. Po karvė kabo pienas, kuris turi tam tikrus įrengimus taupymui. O kai juos tampai, teka pienas. Karvė nuolat gamina piena, ir jis niekad nesibaigia, tik nežinau kodėl. Karvė ēda labai mažai. Ką kartą suēda, paskui vėl tą patį ēda, kol būna sotī. Jautis taip pat yra karvė, bet apačioje neturi pieno ir dėl to nėra žinduolis gyvulys. Daugiau rašyti nežinau ką.”
Parinko Pr. Alš.

Katėnas

- Mamyte, kas čia?
- Mažas kačiukas.
- Apsirikai, mamyte, kačiukas jau senas: jis su ūsais.

ŠYPSENOS

Blusų pokalbis

Viena blusa sako kitai:

- Na, tai kaip: eisime pėsčios ar pajieškosime šunū?

Dialogas

sako žmonai:

- Man nepatinka, kad tu taip trumpai apsikirpai.

— Ach, šitaip? O tu mano nuomonės ar atsiklausei prieš nuplikdamas?

Audra

— Tėveli, kas išvertė tuos medžius?

— Vėjas.

— Tai ką, jis buvo girtas?

Televizija

Algutis žiūrī televizijos laidą, kurioje piktoji ragana užkeri vaikus. Iš visų pusių jis apčiūpinėja televizija ir pagaliau sako

— Mamyte, kodėl televizija be durelių? Aš ieičiau ir išvaudočiau tuos vaikučius.

Teatre

Vaikas, žiūrėdamas spektaklį vaikams, klausia:

— Tėveli, sakyk, tas dėdė scenoje — tikras voras?

— Taip.

— Aš irgi taip maniau, bet kodėl jis tada taip panašus į žmogų?

Parinko Pr. Alš.

IRUTĖ IR KESTUTIS

D. BASTYS

Australijos padangėje

ANTANAS LAUKAITIS

Mūsų Lietuva neturėjo savo korespondento Tarptautiniame Eucharistiniame kongrese, kuriame dalyvavo daug lietuvių. Pasinaudojame DIRVOS korespondento aprašymu

EUCCHARISTINIS KONGRESAS IR LIETUVIAI

Australijos katalikai, tuo pačiu ir visas Melbourne miestas su dideliu džiaugsmu pergyveno pasaulinį Eucharistinį Kongresą, kuris dėl savo, pirmą kartą visų parodyto nuoširdaus paprastumo, gavo "Žmonių Kongreso" vardą. Taproga vasario mėnesį sulaukėme net dvi grupes, atvykusias iš Europos ir Amerikos. Ypatingai buvo malonu, kai šių grupių vadovais buvo mūsų abu lietuviai vyskupai, tai V. Brizgys ir A. Deksnys.

VYSK. DEKSNIO REKOLEKCIJOS SYDNIEJŪ

Pirmasis svečių susijimas buvo Sydnėje, kur tuo pačiu metu buvo rengiama ir metinės rekolekcijos. Vadovas ir pamokslininkas buvo vyskupas A. Deksnys, kuris rekolekcijų atidarymo pamoksle pasveikino visus lietuvius, pasidžiaugdamas ta rečia proga su taip toli gyvenančiais tautiečiais kartu pabūti. Rekolekcijų pamokslai buvo prasmingai gilūs, palikę sydnėjiškiam neišdildomų religinių ir tautinių minčių. Rekolekcijų pirmasis mišias laikė pats vyskupas A. Deksnys, asistuojant vietos klebonui kun. P. Butkui ir svečiui chicagiečiui kun. St. Šantarui. Bažnyčioje, kuri buvo perpildyta žmonėmis, labai gražiai giedojo "Dainos" choras, vadovaujamas Br. Kiverio.

SUSIPAŽINIMO VAKARIENĖ

Rekolekcijų pabaigai ir artimesniam su užsienio svečiais pabendravimui, buvo surengta susipažinimo vakarienė, kurioje be visų užsienio svečių, dalyvavo Katalikų Imigracijos biuro vado-

vas, australų dvasiškiai ir apie 400 vietinių lietuvių. Parapijiečių vardu svečius sveikino klebonas kun. P. Butkus, įteikdamas vysk. A. Deksnui puikų išsiuvinėtą tautiniai religinį paveikslą. Sydnėjaus LB Apylinkės vardu sveikinimo žodį pasakė pirmininkas A. Reisgys, pabrėždamas, kad ir Australijos lietuvių kultūrinis bei meninis gyvenimas nėra atsilikęs nuo Amerikos, Kanados ar Europos lietuvių. Nors ir toli gyvendami, mes nemirštame, bet savo lietuvišką kultūrinį gyvenimą tęsiame gana sėkmingai. Sydnėjaus lietuvių vardu jis įteikė vyskupui bumerangą, primindamas, kad kaip bumerangas, taip ir visi mūsų svečiai, turės ateityje ir vėl pas mus sugrįžti. Skautų vardu svečius sveikino Sydnėjaus tautininkas B. Barkus, kai Katalikų imigracijos biuro vedėjas, pasveikinęs visus lietuvius Vasario 16-sios dienos proga, pasidžiaugė atsietais lietuvių laimėjimais. Svečių vardu padėkos žodį tarė Pasaulio Lietuvių Katalikų draugijos pirmininkas K. Kleiva, palinkėdamas ir toliau mums dirbti gražų, lietuvišką darbą. Paskutinį padėkos žodį tarė vysk. A. Deksnys, angliškai padėkojęs australams ir vėliau lietuviškai jautriai primindamas mūsų Vasario 16-ją dieną, jos uždedamas mums tautines pareigas, pabrėždamas, kad mes išsilaikysime tik tada, jeigu tarpusavyje palaikysime vienybę. Trumpą meninę dalį išpildė "Dainos" choras. Sutikimo ir susipažinimo vakarienė buvo baigta Tautos Himnu.

Dalis Grandinėlės šokėjų koncerto metu Cleveland Community College teatre. Spektaklio 18 d., susilaukė didžiausio pasisekimo ir buvo gražiai įvertintas amerikiečių kritikų. J. Carlos

GRANDINĖLĖS TRIUMFAS

"CITY'S FOLK DANCERS WHIRL AND TWIRL TO THE TOP". Tokia antraštė atžymėjo Grandinėlės dvidešimtmečio koncertą Clevelande dienraštis "THE CLEVELAND PRESS".

Frank Hruby, jo pagrindinis muzikos kritikas, vertinąs simfoninius koncertus, operas, mieste gastroliuojančius menininkus, toliau rašo:

"Grandinėlė, Clevelando vietovės lietuvių tautinių šokių grupė šiais metais švenčia savo dvidešimtmetį ir vakaryktė jų programa Tri-C teatre užtikrintai rodo, kad jie nesustodami eis pirmyn (forever), patiekdami pirmos rūšies pramoginę programą.

Išradingo vadovo Liudo Sagio vedami, šie 45 šokėjai peržengia tarpą, prasižėdantį grynais etniniais šokiais ir nueinantį iki teatrališkų "choreografuotų" mandrybių, vartojamų Clevelande gastroliavusių, didžiųjų europinio masto kompanijų.

Programoje randame pasiseikinimo ir atsisveikinimo šokius.

Tarpe jų yra apie pusantro tuzino lietuviškų formų šokių, kilusių iš tautosakos tyrinėjimų, tematiniai surištų į grupes, turinčias aiškų turinį, kaip rugiapiūtė, vestuves arba grynai pramoginiai žaidimai. Grandinėlė nepalieka nieko

atsitiktinai improvizacijai. Visi šokiai yra taip atidžiai paruošti, kad per visą pasirodymą labai retai, jeigu iš viso, atsitinka koks netikslumas. Ką beimtume, juostų pynimąsi, lazdu šoki ar betką kitą, rutinos yra gana komplikotos. Sudėtingi įėjimai ir išėjimai, sukiniai, kadriliaus manevravimai viršun, apačion yra atliekami nepaprastu grynumu ir be mažiausio suabejojimo — kur-man-eiti-toliau.

Taip pat šioje gražioje grupėje nerandame jokių pastangų žymių. Atrodo, kad jiems visiems ten taip linksma — ir be abejonės taip yra — kad atmosfera pasidaro visiškai užkrečianti.

Muzika, vedama Dales Kavaliūnaitės, buvo atlikta gerai, su tvirtu ritmo akcentu ir, be abejo, buvo didelis priedas prie bendros visumos efekto.

Visi šios didelės kompanijos nariai yra gimnazijų ir universitetų amžiaus ir, atrodo, praleidžia kiekvieną laisvalaikio minutę, stengdamiesi tobulinti savo užsiėmimą.

Ši kompanija gastroliavo Europoje ir Pietų Amerikoje ir yra pasiruošusi artimoje ateityje koncertuoti Toronte ir Kalifornijoje. Ji atžymi žemėlapyje Clevelando tautinius šokius."

STEFANIJA RŪKIENĖ.

VERGIJOS KRYŽKELIUOSE

ŽIAURIAI APIPLĖŠĖ VYRUS

Vyrų ešelonas į Novosibirską atėjo kiek anksčiau. Jais NKVD stropiai rūpinosi. Atsargiai su imtiniais Jie ir vagonuose užkalti gali nuversti sovietinę santvarką, kurioje taip „laisvai alsuoja žmonės“.

Matyti, kad gretiname kelyje neseniai stovėta ilgo traukinio. Pagrioviais ir ant takelių voliojasi išmetytas vyrų bagažas. Užrašai pasako, kam tie daiktai priklausė, nes suimant ant maišų užrašė tremtinio vardą ir pavardę.

Moterys tuojau šoko ieškoti savo vyrų maišų. Kai kurios susirado ir pasiėmė. Kam palikti, kad maskoliai nusitemptų suimtuju paskutinį maisto kasnelį ar šiltesnį drabužį?

Estės irgi šoko ieškoti vyrų palikto turto. Jos visos tempė po maišą. Vienos susirado savo vyrų ar giminių bagažą, o kitos ir nepažįstamų pasiėmė. Aplinkui slampinėja vietos gyventojai ir jau seniai būtų viską išsinešioję, bet labai griežta sargyba ne artyn neleidžia prieit prie tremtinių. Žinoma, kai mes pasitrauksime, tai vyrų daiktai atsiders enkavedistų meilužių ir geležinkeliečių rankose.

Niekas pasaulyje taip nemeluoja ir neveidmainiauja, kaip komunistai. Mus suimant liepė pasiimti šiltus drabužius ir įsidėti maisto. Tai buvo lyg ir žmoniškumo mostas. O dabar viską iš vyrų atėmė, kad juos iš pirmos dienos badas ir šaltis pasitiktų.

Slinkdama uosto link, griovyje pamačiau gero pažįstamo ir artimo mūsų bičiulio Vinco Gučiaus maišą. Sustojau, ilgokai žiūrėjau į vieną tašką, ir pradėjo

iš akių riedėti ašaros. Nepasiėmiau Vinco bagažo. Vidaus balsas neleido man tai padaryti, nes žinojau, kad jis vargšas išėjo mirties stovyklosna žiauriai apiplėštas, be duonos kasnelio ir be greitomis pasiimto iš namų drabužio, išėjo pusnuogis ir alkanas.

Vėliau, sunkiomis bado dienomis, dažnai pagalvodavau, kad reikėjo pasiimti aną maišą ir nepalikti maskoliams. Bet užtat dabar, praėjus baisiajam komunistiniam košmarui ir, man atkeliavus į laisvąjį pasaulį, galiu drąsiai ir su ramia sąžine pažvelgti Vinco sesutei ir broliui į akis.

Mielas Buvo Vincas. Aukštas, gražus, atletiškos išvaizdos ir visada giedriai nusiteikęs. Tipiškas Aukštaitijos laukų sūnus. Labai mylėjo savo kraštą ir buvo giliai įaugęs į tėviškės žemę. Turėjo nedidelį ūkį, kurį pats dirbo ir stropiai prižiūrėjo. Be to, nuomojo Šlininkos vandenį mašiną ir neblogai vertėsi i. Šią profesiją jis paveldėjo iš savo senuko tėvo. Gyveno su senute motina, kurią labai gerbė ir mylėjo. Motina tvarkė virtuvės reikalus ir prižiūrėjo namų židini. Ji labai vertino savo sūnų, nes gerai suprato, kad tai jos senų dienų atrama. Vinco sesuo ir brolis tik vasarą buvo mamos sveteliais.

Vincas nepolitikavo, niekam po kojomis nesimaišė ir kitiems nuospaudų nemindė. Tiesa, pasisamdavo malūno darbams dirbti pavaduotoja, bet ar tai nusikalimas duoti savo artimam pragyvenimą.

Labai mėgo Vincas arklus ir nuolat laikydavo gražų bėgūną žirgą. Kasmet, vasario 2 d., Dusetose, ant Sartų ežero, jis dalyvaudavo su savo žirgu bėgū-

ny lenktynėse. Vėju lėkdamas Vincas su savo bėriu Sartu ežero žvilgančiu ledu ir dažnai nusinešdavo lenktynių pirmasias vietas.

Ne kartą teko važiuoti iš Imbrado per Baraukos mišką pas jį svečiuosna. Nuostabiai jis mokėjo be botago valdyti savo žirgelį. Jie vienas kitą suprasdavo iš vadžių patraukimo ar švilptėfėjimo. Ir žirgas čia viեսulu pasileisdavo, čia lėta žingine ausis suskliautes žengdavo tamsiuoju šilu. O mes, susisupę į šiltus kailinius, prisimindavom tada Shillerio plėšikus, kurie tamsiųjų Schwarzwaldo girių glūdimose pastodavo vaizbūnams kelią.

Mėgo Vincas pobūvius, turėjo gražų balsą ir mokėdavo suburti svečius dainos ratelin.

Graži ir skambanti Lietuvos sekmadienio popietė Važiuoji svečiuosna. Tėviškės laukai aidai sparnuoči sutartinėmis, o padūmavę toliai užburton pasakų šalin kviečia. Nejučiomis prisitarti prie medžiuose paskendusios sodybos pasigirsta daina, kuri liejasi pro seklyčios langus, atsimuša žaliuose gojuose ir nubanguoja vilnijančiais rugių laukais.

Pasukus į kiemo vartus, aiškiai girdėti dainos žodžiai:

„Iš Palangos žirgelį sau pirksiu
Iš bajorų mergelę vesiu.

Žveng žirgelis Palangos miestely.
Verk mergelė bajoro dvare.

Neuiliuskit, draugužiai mielieji

Užteks laimės dėl mūsų visu..

Bus daugiau

TIESA IR GYVENIMAS

LYTIS IR DIEVO MEILĖ

Vysk. Fulton Sheen

Modernusis žmogus lytį ir jos išgyvenimus stato aukščiau už viską ir pirmoje savo gyvenimo vietoje, nes:

1. jis nebetiki į Dievą ir todėl nebemato jokios aukštesnės gyvenimo prasmės;

2. kadangi nori išsisukti iš atsakomybės už savo gyvenimą ir nutildyti nemalonias jūryų savo sąžinės balsą.

3. kadangi nepripažįsta amžino pomirtinio gyvenimo, ir

4. nepripažįsta protingos sielos ir žmogų sulygina su gyvuliu. Apie tai rašyta paskutiniuose M. L. numeriuose.

Profesorius Freud (Froidas) ir ypač vėlesni jo sekėjai užsimojo aiškinti, jog visos žmogaus nervinės ligos ir pamišimai kyla dėl nepatenkinamų lyties reikalavimų. Jei nori būti sveikas, anot jų, turi visada patenkinti savo lyties polinkius.

KRIKŠČIONIŠKA PAŽIŪRA

Krikščionybė į tą reikalą nežiūri taip siaurai, kaip Freudo garbintojai. Ji lyties nelaiko nei svarbiausiu gyvenimo instinktu, nei kad jo įgeidžių pažaboji-

mas vestų prie protinio nervinio pakrikimo. Jeigu suvaldymas besiblaškančių ir neteisėtų lytinių įgeidžių būtų protinių dvasinių nenormalumų priežastimi tai kodėl didžiausieji lytinio palaidumo pataikūnai yra nenormaliausi žmonės? Ir kodėl pripažįstantieji religiją ir dorą gyvenimą yra normaliausi?

Krikščionybės požiūris į gyvenimą yra platesnis, viską apima ir sveiksnis. Ji nurodo ne vieną, o keletą protinio dvasinio pakrikimo šaknų. Jos glūdi ne fizinėje, o dorovinėje srityje. Aišku, ir lytis vaidina savo rolę. Bet yra 6 kitos galimos priežastys — puikybė, godumas, pyktis, pavydas, apsirijimas ir tingėjimas.

TIKROJI ŽMOGAUS PRIGIMTIS

Kad būtų galima geriau suprasti lytinio instinkto vaidmenį reikia pasvarstyti, kokia yra tikroji žmogaus prigimtis.

Kiekvienas žmogus siekia tobulumo. Jis nuolat stengiasi iškilkti augščiau už save patį, išeiti iš savęs, kaip nors išsiplėsti, išsiveržti iš savo ribotumo. Visuose mumyse yra kažkoks šventas nekantavimas. Mūsasis „AŠ“ jaučiasi ribotas. Jis geidžia išsiplėsti. Žemė jam per maža. Net žvaigždės per arti. O tai ką žmogus jau turi, kelia didesnį alkį kaip tik tada, kai atrodo labiausiai jį nuraminęs. Norim būti tobuli, o esame tik pakeliui į tobulumą. Neįstengdami rasti ramybę patys savyje, stengia-

mės išlyginti savo ribotumą prisiskverbdami bent į vieną iš trijų sričių: proto, kūno, daiktų.

IŠSILAIKYMAS

Vienas pirmųjų prigimties įstatymų yra savęs išlaikymas arba išsilaikymas. Tai apima ir teisėtą meilę sau pačiam; nes jei nemylėtume savęs negalėtume ilgai tęsti savo gyvenimo. Mūsų dievis kasis Viešpats priminė mylėti savo artimą, kaip patį save“. Bet meilė savęs žino negalinti išsilaikyti viena pati per save, kaip pilvas negali būti be maisto. Todėl savęs meilė skverbiasi įsigyti didesnį žinojimą. Juo daugiau tiesos žinome, juo labiau išsiskleidžia prasiplatina mūsų asmenybė. Tobulybei siekti nėra ribų. Niekas dar nėra ištaręs: „Jau gana žinau“. Štai, kodėl mums nepatinka, jei kas nors ką nors nuo mūsų slepia. Esame nepagydomi smalsuoliai — sutverti žinoti.

Kūno ribotumą išvengiame pratędami savo kūną gimdydami kitas asmenybes. Meilė visad linkusi įsikūnyti. Dievas įdiegė žmogun du dideliu apetitu ir malonumu žmogiškam gyvenimui išlaikyti ir jį toliau tęsti. Paskiro žmogaus gyvenimui palaikyti davė malonumą valgyti. Žmonių giminei išlaikyti davė vedybinio gyvenimo malonumus.

Trečias būdas save išstobulinti yra įsigyjant ir turint daiktų nuosavybę. Kaip

savo dvasios viduje esame laisvi, kadangi galime sakyti — „siela yra mano“, taip norim būti laisvi ir išviršiniai, turėdami tik mums priklausančius daiktus. Asmeniška privati nuosavybė yra natūrali. Ji yra ekonomiška jo laisvės garantija, kaip siela yra dvasinės laisvės garantija.

Bažnyčia moko, jog žmogus vis siekia tobulumo ir nerimsta tol, kol neįsitolulina savo dvasios žinojimu, savo kūno gimdymu ir kol neužtikrina ekonomiško saugumo, įsigydamas nuosavybės daiktų. Kiekvienas tų instinktu geras, bet gali būti iškreipiamas. Pagoniškais Romos laikais buvo iškrypėlių kurie, prisirię maisto, kutendavo savo gerkles, kad išsivemtų ir galėtų vėl būti ir gert. Tai neteisinga ir nedora. Protas sako, jog valgoma, kad būtų galima gyventi ir kad nedera atskirti malonumą nuo jo paskirties (funkcijos). Kai panašiai yra tyčia užkuriama gyvenimo ugnis ne naujai gyvybei įžiebtai, o tik savo kūnui pasvilinti, tai yra geidulio nuodėmė. Gyvuliai šitaip iškrypti negali, nes jie negali atskirti instinkto paskirties nuo su juo susieto malonumo.

Galima iškreipti teisingą žmogaus polinkį išsiplėsti įsigyjant turta, paverčiant jį besaikia aistra vis labiau ir labiau praturtėti, neatsižvelgiant į kitus žmones, nei į bendruomenės reikalus. Tai godumo nuodėmė, kurios atveju nebe žmogus turi turta, o turtas yra pavergęs žmogų“. Nukelta i 10 psl

● Kodėl kartais nepatenkinančios

Ar nebūtų mažiau dvasios įtempimų ir nervų pakrikimų, jei žmogui būtų galima atverti visą savo širdį kunigui per išpažintį? Vienas dažniau, kitas rečiau patenkame į įvairias bėdas, atsiranda labai opių klausimų ir nemalonų reikalų. Taip norisi pasitarti su išmintingu žmogumi ir gauti gerą patarimą. Seniau, Lietuvoje, į kunigus buvo žiūrima kaip į dvasios tėvus, su kuriais galėjai viską aptarti. Ne retas išbūdavo klausykloje po pusvalandį ir ilgiau. Dėl to niekas nesistebėjo ir visi kantriai laukė savo eilės, nes suprato, jog negalima gauti gerą patarimą per vieną dvi minutes. Bet šičia, kur aš gyvenu, ir, tur būt, kone visose lietuviškose parapijose, kuriose man teko pabūvoti, viskas eina paskubom. Anot žemaičių patarlės: "Duok man, še tau ir - bėkl!"

Vienas misijonierius misijų pradžioje pasakė: "Per išpažintį sakykit tik savo nuodėmes. Visa kita kunigui neįdomu, kaip ten kas buvo. Reikia tik save apkaltinti". Ar nuodėmklausis neturi padėti žmogui išbristi iš savo nuodėmių? Ar jis neturi būti sielos gydytojas, kaip daktaras — kūno? O kaip kūno gydytojais apklausinėja pacientus, kas skauda, kada pradėjo skaudėti, ką valgė, ką gerė, kokius darbus dirbo, kaip ilgai ilsisi, ar miega, ir t. t., ir t. t.! Gydytojas turi pažinti žmogaus ligos istoriją bei aplinkybes, nes tik taip tegalima jam padėti. Ar sielos negalvimuose ne tas pats? Pasakai nuodėmes, gauni atgailą ir išeini šaltas, prislėgtas, jausdamas, kad kunigui nerūpėjo, kodėl tu nusidedi, nerūpėjo padėti surasti priemonės nuodėmėms išvengti. Tu sau žinokis! Tada išpažintis tampa našta. O kaip kunigas galės patarti, kaip nurodyti priemones nebenuosidėti, jei nenori pasiklausyti ir pasiteirauti, kokiose aplinkybėse žmogus gyvena, kas jį vargina, kokį turi charakterį, su kokiais žmonėmis susitinka, kokia jo sveikata, palinkimai, ir t. t., ir t. t...? Ar tai gali būti nesvarbu kunigui, kuriam rūpi žmogaus sielos kultūra? Ar gali kunigas duoti žmogui teisingą

patarimą, nežinodamas visų aplinkybių jo elgesio ir gyvenimo aplinkybių?

Girdėjau iš kelerių žmonių, kaip jie skundėsi, jog labai laukę atvažiuojant misijonieriaus, kuriam rengėsi viską išsipasakoti, atverti savo širdis ir sielos gelmes, ir kaip skaudžiai tas misijonierius juos apvylęs, užčiaupdamas jiems burnas savo pasakymu: "Pasakok tik savo nuodėmes. Visa kita man neįdomu". Jei būtų bent pasakęs: "Visa kita ne-

kuri nėra iš tolo negali prilygti kunigo pagalbai (į psichiatrą paprastai kreipiamasi tik protingo susirgimo atveju, kada jo pagalba sveikatai atstatyti dažniausiai ne tik prilygsta, bet ir prašoka kunigo pagalbai; tikimės, kad neužilgo kompetentingas psichologas mūsų žurnale nagrinės šią temą: "Psichoterapija ar kunigo dvasinė-religinė pagalba" — Red.).

Baigdamas dar kartą prašau suprasti, kad tai rašau

pasakyti:

1. Tur būt, kiekvienoje parapijoje pasitaiko tam tikras skaičius žmonių, kurie kiekvienam kunigui, per kiekvieną išpažintį nori išpasakoti visų savo giminių ir kaimynų istorijas, kurios, tiesa sakant, neturi nieko bendro su išpažintimi. Vieni jų yra paprasčiausi plepiai. Kiti nebuvo išmokyti, kaip atlikti išpažintį. Treti yra taip vadinami skrupulatai, kurie vis bijo, kad jų išpažintys bus negeros, jei nepasakys kunigui viską, kas ateina jų galvon. Nors ir 10 kartų per dieną jie eitų išpažinties, vistiek jiems atrodytų, kad ne viską pasakė, kad kunigas jų nesuprato ar nenorėjo suprasti. Tokius dalykus žinodamas, misijonierius ir galėjo įspėti žmones sakyti tik savo nuodė-

mes, o kitais nesirūpinti, ir už tai jo negalima papeikti; tik, gal būt, galėjo kaip nors tai švelniau pasakyti. Bet kas mūsų visada pasakome taip, kaip būtų geriausia?

2. Išpažintyje skirtini du dalykai: tai, kas reikalinga nuodėmei atleisti, ir tai, kas naudinga sielovadai, t. y. padėti žmogui nusikratyti nuodėmių ir vesti tobulesnį gyvenimą. Parapijose vykstančių misijų tikslas yra padėti žmonėms geriau suprasti nuodėmės baisumą sužadinti gerą gailėtį ir atlikti gerą išpažintį. Jos nėra skiriamos tobulybei mokytis. Kadangi per misijas išpažinties eina daugiau tų, kurie tik sykį ar du per metus tepasirodo prie klausyklos, kadangi išpažinčių yra daug daugiau negu šeštadieniais ir sekmadieniais, tai misijonierius nespėtų išklausti visų norinčiųjų, jei leistų visiems kalbėti, kiek tik jie nori. Todėl ir prašo trumpai ir aiškiai pasakyti savo nuodėmes, kiek reikia atleidimui gauti. Leidžiant žmogui užtrukti klausykloje 5, 10, 15 ar daugiau minučių, kiti laukiantieji ima nerimauti ir net bėgti nuo klausyklos, nes mano, jog misijonierius yra labai griežtas. Pats reikalas verčia misijonierių negaišinti žmonių laiko. Tęsinys 10 psl.

Nuo senų laikų lietuviai labai rimtai žūrėjo į išpažintį, ypač į velykinę, jai labai rimtai rengdavosi. Kam ir dabar išpažintis tebėra šventas reikalas, tas pasigėrės šituo ilgesniu straiptiniu, kuri baigsim kitame ML numeryje.

I Š P A Ž I N T Y S :

- Kartais nepatenkinančios
- Kartais skubotos
- Visada nepaprastos

P. Jonas V. pastato praktišką išpažinties klausimą. Jam atsako Tėv. J. Kidykas, S. J., savu laiku misijas vedęs beveik visose J.A.V. lietuvių parapijose. Gale Tėv. K. Trimackas, pristato motyvą dvasiniam žvilgsniui.

reikalinga nuodėmei atleisti". Ne, "Visa kita man neįdomu!" Rašau tai, nesmerkdamas minėtą misijonierių ir į jį panašius kunigus, bet tik išdėstydamas faktus ir norėdamas paaiškinti. Juk, galų gale, kunigai eina klausyklon ne "įdomybių" klausyti, ne kaip automatai nuodėmes atleidinėti už vieną kitą "Sveikamariją", bet padėti nusidėjėliui išbristi iš nuodėmių. Argi tai galima padaryti per porą minučių? Ar tokios išpažintys nevirsta tuščiu mechanišku šablonu, grynų formališkumu, ir ar tenka stebėtis, kad ir po daugelio metų nusidėjėlis nepasitaisto iš savo nuodėmių?

Mano supratimu, kunigui reiktų tik džiaugtis, kad žmogus parodo tiek pasitikėjimo, kad bando atverti visą savo sielą ir priimti jo nurodymus. Ar jis nepagalvoja, kad, sykį užčiaupus žmogui burną, tas gali niekada daugiau nebeateiti išpažinties? Kur turi eiti vaikai pasitarti ir pasiguosti, jei jų nenori išklausti tėvas ir motina? Šiuo atveju vaikas dar galėtų rasti bent kunigą. Tačiau kai ir kunigai "nebeturi laiko" ar nenori kantriai pasiklausyti, tai kur tada eiti? Kam tada patikėti savo sielos vargus? Tada ir katalikui belieka šauktis psichiatro pagalbos,

ne kritikuoti norėdamas, ne priekabių ieškodamas, o trokšdamas atkreipti gerbiamųjų kunigų dėmesį į tikrai rimtą reikalą.

Jus gerbiąs

Jonas V.

● Kodėl kartais skubotos

Ne Tamsta pirmas skundžiatės, jog nebegalima rasti gero dvasios vado, kuris mielai išklaustų visą žmogaus sielos istoriją ir jam padėtų kilti, tobulėti. Šv. Teresė Didžioji turi šiuo klausimu daug skaudesnių eilučių, negu Tamstos paraštosios. Jos veikalai yra atspausdinti su vyskupų aprobatomis, tad Bažnyčios autoritetai nesibijo leisti iškelti pasitaikančius rimtus net ir dvasiškių trūkumus. Kitas klausimas yra, kaip tai pataisyti.

Nemanau, kad nors vienas kunigas norėtų "užčiaupti" nusidėjėliui burną. Manau, jog kiekvienas kunigas jaučiasi labai pagerbtas, kai žmogus patiki jam intymiausias savo gyvenimo problemas, kurių nepatikėtų nė artimiausiam savo draugui. Tai kodėl kai kurie jų taip stipriai pabrėžia ko trumpiausiam sakyti tik savo nuodėmes? Negaliu į tai atsakyti už visus kunigus. Iš savo patyrimo galiu štai ką

MŪSŲ ŽINIOS

VERBŲ SEKMADIENIS, bal. 15 d.

11 val. Verbų šventimas, mišios.

DIDYSIS TREČIADIENIS, bal. 18 d.

7 val ir 18.30 moterų išpažintys.

DIDYSIS KETVIRTADIENIS, bal. 19 d.

18 val. vienerios mišios visiems, po jų garbinimas Švenčiausio iki vidūnakčio. Per mišias klausoma išpažinčių.

DIDYSIS PENKTADIENIS, bal. 20 d.

pasninkas ir abstinencija.
15 val. Bendros apeigos – Kryžiaus pagerbimas ir Komunija.
18 val. Nukankinto Kristaus procesija.

DIDYSIS ŠEŠTADIENIS, bal. 21 d.

19 val. Bendros pamaldos: ugnies, paskalo ir vandens šventimas, mišios su Komunija. Nuo 18 val. vyrų ir jaunimo išpažintys.

VELYKOS, 22 bal.

6 val. tradicinė Prisikėlimo procesija ir mišios. Organizacijos dalyvauja su savo vėliavomis bei rūbais. Jaunimas apsirengęs tautiniais rūbais.

ŠV. KAZIMIERAS

DIDŽIOSIOS SAVAITĖS PAMALDOS

Verbų sekmadienį, bal. 15 d.

Verbų šventimas prieš 8 valandos mišias.

DIDĮJĮ KETVIRTADIENĮ tik vienerios mišios 19.30 valandą.

DIDĮJĮ PENKTADIENĮ

15 val. Kryžiaus pagerbimas ir kitos apeigos. Bus galima priimt šv. Komuniją.

DIDĮJĮ ŠEŠTADIENĮ

19 val. ugnies šventimas ir kitos apeigos.

Bus galima atlikti velykinę išpažintį valandą prieš visas pamaldas.

VELYKOSE

šv. mišios 8 ir 17 valandą.

Argi galėtų nuoširdus katalikas, katalikė džiaugsmingai ir ramia sąžine sutikt ir švęst Velykas, neatlikęs velykinės išpažinties ir nepriėmęs Švenčiausiojo? Tenelieka né vieno lietuvių kataliko be velykinės. Juo seniau bebūta, juo labiau reikalinga nebeatidėliojant atlikti. Kas žino, kam šios Velykos bus paskutinės šioje žemelėje?

Balandžio 13, penktadienį, Vila Zelinų jaunimo namuose kviečiamas posėdis trečiojo Jaunimo Kongreso (1975 metais) reikalui. Būtina dalyvauti antrojo Kongreso atstovams ir dalyviams.

DIDŽIOJI SAVAITĖ JAUNIMUI

Nuo Verbų šeštadienio, balandžio 14, iki Didžiojo Ketvirtadienio, balandžio 20, vasarvietėje netoli São Roque bus rekolekcijos jaunimui tarp 13 ir 18 metų. Išvyksta sekmadienį 14 val. iš Ramovės. Pasiimti miegamus maišus arba atklodes. (Žr. pranešimą 5 psl.)

REKOLEKCIJŲ tikslas: kasdien bus po vienerias diskusijas viena iš šių temų
1 - Jaunimo keliai (kartų skirtumai)
2 - Jaunimas ieško (pramogos ir kt.)
3 - Tikroji draugystė--ar dar randama?
4 - Ar nori tikros laimės?

KAINA: 50,00 kr.
Kreiptis į kun. Hermaną Šulcą.

TRISDEŠIMTOS DIENOS MIŠIOS UŽ

A. † A.

Tėvą Joną Bružiką, S.J.

Jas aukos Jo Em. arkivysk. Kardinolas Paulo Evaristo Arns su kitais kunigais, šį šeštadienį, balandžio 14 d., Zelinų bažnyčioje, 20 val., kviečiame tautiečius kiek galima gausiau dalyvauti.

Tėvai Jėzuitai

GIMTADIENIO PROGA SVEIKINAME JULIŲ TIJUNELĮ ŠEIMA IR DRAUGAI

JAUNIMO IŠKYLĄ Į PAIOL GRANDE BUS nuo balandžio 28 iki gegužės 1 dienos. Kviečiamas dalyvauti jaunimas nuo 11 iki 15 metų. Pranešti kun. H. Šulcui.

Jaunesniųjų žiemos stovykla pramatyta antrojo pusėj liepos Santa Isabel.

Už visą jaunimo rekolekcijų laiką mokestis yra 50 kr.; tik už savaitgalį 15 kruzeirų.

LIETUVIS GYDYTOJAS

Dr. ANTANAS ŠIAULYS

Chirurgija, neurologija, klinika.

R. dos Trilhos, nr 1822
Moóca. Tel. 92-39-91

IŠPAŽINTIS

Iš 9 pusl

3. Tiems, kurie turi rimtesnių sielos problemų, kurie nori gauti ypatingų kunigo nurodymų, kaip kovoti su savo nuodėmėmis ir silpnybėmis, kaip gyventi tobulesnį ir šventesnę krikščionišką gyvenimą, patarčiau susitarti su misijonierium ir ateiti išpažinties tuo metu, kai mažai tėra žmonių bažnyčioje. Tektų pasakyti kunigui, jog turite svarbiais reikalais pasitarti, kad nėnori te sulaukyti žmonių prie klausyklos ir todėl prašote skirti kitą laiką. Arba galima eiti klausyklon vienam iš paskutinių ir tuojau išpėti kunigą, jog norite gauti iš jo ypatingos pagalbos; ne vien išpažintį atlikti. Vargiai rasite misijonierių ar kunigą, kurs, tai žinodamas, "užčiauptų" jums burną. Dar geriau būtų tokiems dalyvauti uždaroje 3 dienų rekolekcijose.

4. Panašus dalykas pasakytinas ir apie parapijų kunigus. Daugumoje parapijų Amerikoje ir Kanadoje išpažintys teklausomos tik penktadienio rytą ir šeštadienį po pietų bei vakare. Kai penktadienio rytais jų nėra daugiausia, tai šeštadieniais, ypač didelėse parapijose, būna gana daug. Skiriant tik 2 minutes vienai išpažintiai (kaip vidurkį), kiek valandų reikėtų sėdėti klausykloje, turint 100, ar daugiau išpažinčių? Kiek žmonių norės taip ilgai laukti savo eilės?

Lietuvos gyvenimas ėjo daug lėtesniu žingsniu. Buvo kitos darbo sąlygos, todėl, bent didžiuosiuose miestuose, kad ir Kaune, žmonės galėjo ateiti bažnyčion kada norėjo, ar rytą, ar vakarą. Ilgos eilės susitvenkdavo tiktai prieš didesnes šventes. Ar daug žmo-

nių galėtų čia ateiti bažnyčion bet kurį savaitės vakarą? Dar sunkiau rytais, kai reikia skubintis darban. Vakaraš čia vyksta įvairūs susirinkimai ir posėdžiai, kur gana dažnai ir kunigams reikia dalyvauti.

Visa tai išdėsciau ne tam, kad pateisinciau kunigų skubotumą, ar kad mūsų dabartinė bažnytinė tvarka būtų šimtu procentų gera. Tik norėjau atkreipti Tamsos dėmesį į tas aplinkybes, kurios kartais verčia kunigus skubotai klausyti išpažinčių.

J. Kidykas, S. J.

LYTIS IR DIEVO MEILĖ

Iš 8 pusl.

Žmogaus valia gali iškreipti geras aistras, instinktus, geismus ir siekimus, paversdama jų puikybe, gašlumu ir godumu. Todėl Bažnyčia įpareigoja pasimarinti malda, kuri pažemina išdiduolį; pasimarinti pasninku, kuris pažaboja kūno igeidžius; pasimarinti išmalda, kuri atriša per tamprų prisirišimą prie daiktų-turto. Augštesnėje srityje Bažnyčia leidžia rinktiniams asmenims padaryt klusnumo įžadą atsilyginti už išdidžiuosius; nekaltybės įžadą atsilyginti už tvirkusiuosius; neturto įžadą atsverti godžiuosius. Tie įžadai daromi ne kad dvasios, kūno ir turto malonumai būtų savaime blogi, bet kadangi kai kurie bendruomenės žmonės juos piktaudoja ir iškreipia. Šitie uolūs vyrai ir moterys išlygina kitų perdėjimus ir tuo palaiko Dievo teisingą tvarką pasaulyje.

Visa tai žinant, ar gali būt didesnė nesąmonė, kaip sakyti, jog Bažnyčia yra lyties ir lytiškumo priešas. Ji nėra lyčiai priešinga, kaip nepriešinga, kad žmogus valgytų, eitų mokyklon, ar turėtų savo namus. Prigimtis nėra sugadinta. Anot Aristotelio: „Prigimtis niekad nemeluoja“. Žemės veidą aptemdo žmogus, netorai naudodamasis savo prigimtimi. Bažnyčia nemano, kaip lytiškumo apsėstieji, jog lytis yra vienintelis žmogaus instinktas, kad visi kiti instinktai turi būti aiškinami, kaip lytiškumo apsišreikimai-atšpalviai. Giliau ir plačiau suprasdama žmogaus prigimtį, Bažnyčia sako: žmogus trokšta tobulumo, ir tai yra visko pagrindas. Lytis gi yra tik viena iš trijų priemonių to tobulumo siekti šiame gyvenime.

Bus daugiau.

NOSSA LITUANIA
Calle Postal, 4491
01200 São Paulo, SP

Director Responsavel:
DR. JOSÉ FERREIRA CABRATO
Redator Jonas Klėytas
Administrador Jonas Bružikas

METINĖ PRENUMERATA: 30 kr. GARBĖS PRENUMERATA: 150 kr.; Paskiro numerio kaina: 60 centavų. Užuojamos ir sveikinimai nuo 10 kr., pagal didumą. Dėl kitų skelbimų tartis su administracija.

Stripsai ir korespondencijas redakcija taisy, pertvariko savo nuoširda. Neatdoti raštai grąžinami tik autoriai prašant. Pavarde pasirašyti stripsai nebūtinai išreikia redakcijos ir leidėjų nuomone. Už skelbimų kaibą ir turimį redakcija neatrako. Laikraštis spaudinamas antradieni. Todėl vietinės žinios ir pranešimai 9-10 puslapiams redakcijai iteiktini neveliau, kaip iki pirmadienio pietu.